

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Albu Nicolai Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat s. xxxxx, r-nul xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 07.09.2017 – până la 01.02.2018

instanța de apel:

de la 22.02.2018 – până la 28.11.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 07.02.2019 – până la 11.06.2019

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul central din 01 februarie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Albu Nicolai Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Albu Nicolai a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul, fără acordul organului competent.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Albu Nicolai acționând cu intenție, într-o zi nestabilită, a procurat ilegal masă vegetală mărunțită de culoare violetă, cu miros specific, într-o cantitate nestabilită pe care o păstra la sine, neavând scopul de înstrăinare a acesteia. În continuare, la 10.06.2017, în jurul orei 00.35, aflându-se pe str. Alexandru cel Bun în mun. Bălți, în spatele blocului locativ nr. 40, având un comportament neadecvat, a fost suspectat de consum de droguri. La întrebarea dacă deține asupra sa careva obiecte interzise prin lege, ultimul în mod benevol a predat angajaților poliției un ambalaj din metal de culoare roșie, înăuntru căruia era un

pachețul din polietilenă de culoare violetă, în care se afla masă vegetală mărunțită de culoare violetă cu un miros specific, care au fost ridicate, împachetate și aplicată sigila nr. 234MAI.

Conform raportului de expertiză nr. 34/12/2-R-952 din 17.07.2017, în masa vegetală uscată, mărunțită de culoare violetă, ridicată de la Albu Nicolai a fost depistată substanța MDMA(N)-2201 cu masa de 15,175 gr., care reprezintă analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM. Potrivit listei substanțelor narcotice, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea substanței MDMA(N)-2201 cu masa de 15,175 gr., se atribuie la cantități/proporții deosebit mari.

Pe baza stării de fapt expusă mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Albu Nicolai, a fost calificată *de drept* în baza art. 217 alin. (4) Cod penal – circulația ilegală a substanțelor narcotice, manifestată prin procurarea și păstrarea substanțelor narcotice în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, la data de 16 februarie 2018, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Albu Nicolai să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani. În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al sentinței din 29.12.2016, a-i stabili definitiv 3 ani 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani. Totodată, a încasa de la Albu Nicolai suma de 2.818 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

În motivarea apelului a invocat că:

- prin sentința Judecătorei Drochia din 29.12.2016, Albu Nicolai anterior a fost condamnat în baza art. 174 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe termen de probă de 1 an;

- conform prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară;

- Albu Nicolai a săvârșit infracțiunea la data de 10.06.2017, adică în termenul de probă și urmează a-i fi stabilită numai pedeapsă cu închisoare. Totodată, conform prevederilor art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz nu sânt aplicabile prevederile alin. (11) al art. 90 Cod penal, unde se menționează că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune

din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei;

- astfel, inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, prevăzută de prevederile art. 16 Cod penal și în privința acestuia nu se poate de aplicat o pedeapsă cu suspendare condiționată a executării pedepsei;

- în materialele cauzei penale s-au constatat cheltuieli judiciare la efectuarea expertizei în sumă de 2.818 lei;

- conform art. 227-229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului (art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală);

- legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate de condamnați, însă instanța de judecată a respins solicitarea în acest aspect. Instanța de judecată în sentința de condamnare neîntemeiat a ajuns la concluzia de a respinge solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2018, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Albu Nicolai se consideră condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, la 1 an închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

A fost respinsă solicitarea procurorului de încasarea a cheltuielilor judiciare în sumă de 2.818 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Albu Nicolai, însă incorect a încadrat și l-a recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (4) Cod penal, fără a indica semnul calificativ pentru încadrarea juridică a faptei.

Astfel, potrivit ordonanței procurorului Procuraturii mun. Bălți, Nadulișneac Tatiana, din 07.09.2017, Albu Nicolai a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu indicii de calificare - circulația ilegală (procurarea, păstrarea, utilizarea, etc.) a drogurilor, etnobotanecilor sau analogii acestora, fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari (f.d. 58).

Instanța de apel a indicat că, rechizitoriul a fost întocmit pe dosarul penal nr.

2017041136 în privința lui Albu Nicolai în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal (f.d. 61-65).

Deși, prima instanță a descris fapta criminală constatată ca fiind dovedită conform ordonanței de învinuire și rechizitoriului întocmit în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, în tot conținutul sentinței, precum și în dispozitivul sentinței adoptate l-a condamnat pe Albu Nicolai în baza art. 217 alin. (4) Cod penal, fără a indica semnul calificativ prevăzut de lit. b) pentru încadrarea juridică a faptei, considerente din care instanța de apel va înlătura eroarea admisă prin casarea parțială a sentinței în acest aspect, în latura penală.

Totodată, instanța de apel a considerat că, în privința inculpatului prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă, care nu este echitabilă faptei infracționale comise, nu corespunde împrejurărilor cauzei și normelor legale și nu va atinge scopul de corectare, și reeducare a inculpatului, astfel existând temei legal pentru casarea sentinței și în latura aplicării pedepsei ultimului, dat fiind că la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal, privitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

În prezenta cauză supusă judecării, se atestă că inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea unei infracțiuni grave, iar prima instanță, luând în considerație că inculpatul a recunoscut integral vina, a regretat de cele săvârșite, anterior nu a comis infracțiuni și nu a fost judecat, a solicitat judecarea cauzei într-o procedură simplificată, a conchis că e necesar de a-i stabili pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Verificând materialele dosarului, în raport cu concluziile primei instanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia că, la adoptarea soluției în partea stabilirii pedepsei inculpatului, nu s-a ținut cont de toate criteriile generale de individualizare a pedepsei și incorect au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

În viziunea instanței de apel, prima instanță insuficient a abordat condițiile ce vizează natura infracțiunii și faptul că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia.

În susținerea raționamentelor sale, instanța de apel a notat că, potrivit lucrărilor dosarului, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal este una gravă, acesta nu este la prima abatere, anterior fiind condamnat prin sentința Judecătorei Drochia din 29.12.2016, în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în baza art. 90 Cod penal. De fapt, infracțiunea în cauză a fost săvârșită în termenul de probă stabilit.

A fost reținut că, inculpatul Albu Nicolai se eschivează de la prezentare în instanța de apel, respectiv prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01.02.2018 în privința acestuia fiind aplicată măsura preventive sub formă de arestare preventivă, cu eliberarea mandatului de arestare pe termen de 30 de zile, cu anunțarea lui în căutare, astfel ultimul se eschivează și de pedeapsa penală.

În opinia instanței de apel, inculpatul Albu Nicolai nu întrunește condițiile

necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei numite și respectiv aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a considerat întemeiate argumentele invocate de apelant, constatând că concluzia primei instanțe, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea pedepsei reale cu închisoare, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, ca fiind eronată și neîntemeiată, din care considerente o va exclude.

Nu a fost reținută de către instanța de apel, solicitarea procurorului referitor la aplicarea pedepsei în privința inculpatului Albu Nicolai, conform prevederilor art. 85 Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită acestuia prin sentința Judecătorei Drochia din 29.12.2016 a fost deja executată.

Astfel, prin sentința Judecătorei Drochia din 29.12.2016, Albu Nicolai a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, iar conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 1 an.

Potrivit adeverinței eliberate de Șeful Biroului de Probațiune Drochia, Albu Nicolai a executat pedeapsa penală, stabilită prin sentința Judecătorei Drochia din 29.12.2016, în baza art. 174 alin. (1) Cod penal și a fost exclus de la evidență la data de 16.01.2018 (f.d. 81).

Din circumstanțele enunțate și reieșind din faptul că, inculpatul Albu Nicolai a fost scos de la evidență la data de 16.01.2018, situație care nu poate fi interpretată în defavoarea acestuia, cu agravarea situației lui, supunându-l repetat la pedeapsa de fapt executată, respectiv în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 85 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, inculpatul Albu Nicolai a ispășit de drept pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Drochia 29.12.2016, iar o nouă interpretare a pedepsei date ar prejudicia drepturile și interesele acestuia, consfințite de legislația națională și internațională, la care Republica Moldova face parte.

La fel, instanța de apel a menționat că, urmează a fi respinsă solicitarea procurorului de încasare de la inculpatul Albu Nicolai a cheltuielilor judiciare în sumă de 2.818 lei.

Deși, în partea descriptivă a sentinței contestate, instanța de fond a motivat soluția adoptată în latura cheltuielilor judiciare, însă după cum rezultă din dispozitiv nu s-a expus asupra cheltuielilor judiciare suportate pe cauză prin admiterea sau respingerea solicitării de încasare a acestora.

În astfel de situație, instanța de apel a considerat necesar de a adopta o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care va respinge încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 2.818 lei de la inculpatul Albu Nicolai.

Soluția instanței se bazează pe faptul, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea dovedirii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin efectuarea expertizelor, reprezintă cheltuieli judiciare care urmează a fi achitate din bugetul statului.

Respectiva concluzie se întemeiază și pe dispozițiile art. 100 alin. (2) Cod de procedură penală și art. 6 par. 2) al Convenției europene, potrivit căruia sarcina

probațiunii e pusă în seama organului de urmărire penală, iar persoana acuzată de un delict beneficiază de prezumția nevinovăției, stipulată la art. 8 Cod de procedură penală.

Ținând cont de faptul, că expertiza judiciară a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea constatării apartenenței susbstanțelor depistate la inculpat, care la rândul său au determinat încadrarea juridică a faptei, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina părții acuzării, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul invocat de procuror în apelul declarat, în acest sens.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, la data de 09 ianuarie 2019, care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- instanța de apel la dispunerea soluției în cauza respectivă, corect a concluzionat că prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 și 78 Cod penal și a stabilit incorect pedeapsă inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, însă eronat și fără temei legal a respins solicitarea procurorului referitor la stabilirea pedepsei lui Albu Nicolai, conform prevederilor art. 85 Cod penal;

- prin sentința Judecătorei Drochia din 29.12.2016, Albu Nicolai a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, pe un termen de 3 ani închisoare, iar potrivit art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an. Astfel, infracțiunea pentru care Albu Nicolai a fost condamnat prin sentința Judecătorei Bălți, sediul central din 01.02.2018 a fost comisă de ultimul, la data de 10.06.2017, în perioada de probațiune, stabilită prin sentința precedentă;

- instanțele judiciare urmau să aplice pedeapsă inculpatului, pentru cumul de sentințe în condițiile art. 85 Cod penal (art. 90 alin. (10) Cod penal), prin a adăuga în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a hotărârii instanței de apel din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța

de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, cu referire la caz, instanța de apel nu a respectat în deplină măsură aceste prevederi legale.

În recursul ordinar declarat de procuror, se constată că acesta este întemeiat în baza pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

De asemenea, din conținutul recursului declarat, Colegiul lărgit reține că, partea acuzării nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel, în partea ce ține de neaplicarea la caz a prevederilor art. 85 Cod penal, ceea ce în consecință a dus la stabilirea unei pedepse prea blânde.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aspectul menționat mai sus, constată că această instanță, la judecarea apelului declarat de către procuror în partea ce se referă la necesitatea aplicării prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, nu a respectat întocmai prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, adică hotărârea atacată nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs menționează că, prima instanță l-a recunoscut vinovat și l-a condamnat pe Albu Nicolai în baza art. 217 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani, iar conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat pedeapsa pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Nefiind de acord cu sentința adoptată în privința inculpatului, procurorul a atacat-o în ordine de apel, invocând inclusiv argumentul precum că persoanei vinovate la caz, urma a-i fi aplicate prevederile art. 85 Cod penal, deoarece a săvârșit o infracțiune, fiind în termen de probă, în urma condamnării pentru altă crimă, prin sentința Judecătorei Drochia din 29.12.2016, unde a fost condamnat în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendându-i condiționat această pedeapsă pe un termen de probă de 1 an.

În decizia adoptată, instanța de apel a dat o asemenea soluție, considerând că în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 85 Cod penal, reieșind din faptul că potrivit adeverinței eliberate de către Biroul de Probațiune Drochia, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Drochia din 29.12.2016, inculpatul Albu Nicolai a executat-o, iar o nouă interpretare a pedepsei date ar putea prejudicia drepturile și interesele ultimului.

Verificând circumstanțele cauzei, în raport cu criticile invocate în recurs, în vederea aplicării a prevederilor art. 85 Cod penal în privința inculpatului, Colegiul penal lărgit reține că, prin sentința Judecătorei Drochia din 29 decembrie 2016, Albu Nicolae a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendându-i condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Colegiul penal relevă că, în prezenta cauză, infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pentru care a fost condamnat inculpatul Albu Nicolai, a fost săvârșită la data de 10 iunie 2017, adică în perioada de probațiune stabilită prin sentința menționată mai sus, fapt ce a fost constatat și de către instanța de apel în hotărârea adoptată la caz.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Deci, dispozițiile art. 85 Cod penal reglementează modul de aplicare a pedepsei în cazul unui cumul de sentințe.

Reieșind din conținutul acestei norme, se constată următoarele reguli la stabilirea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe și anume:

- condamnatul săvârșește una sau mai multe infracțiuni după pronunțarea primei sentințe, indiferent dacă această sentință a intrat în vigoare sau nu;
- infracțiunea a fost săvârșită până la executarea completă a pedepsei principale și complementare stabilită prin prima sentință.

Având în vedere regulile menționate mai sus, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel nu a verificat cu destulă amplitudine incidența dispozițiilor art. 85 Cod penal, în prezenta speță, ajungând la o concluzie pripită, că acestea nu sunt aplicabile la caz, deoarece inculpatul Albu Nicolai până la adoptarea hotărârii de către instanța de fond, a fost exclus de la evidență probațională, pe motiv că a

executat pedeapsa penală stabilită prin sentința Judecătorei Drochia din data de 29 decembrie 2016.

Instanța de recurs consideră că, în urma adoptării unei noi hotărâri în partea individualizării pedepsei, instanța de apel avea obligația, printre altele, de a stabili exact și corect mărimea părții neexecutate a pedepsei numite prin sentința anterioară, până la comiterea infracțiunii în cauza dată și dacă curgerea termenului suspendării condiționate a pedepsei cu închisoare până la adoptarea hotărârii de condamnare pentru comiterea ultimei infracțiuni se consideră parte executată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătorei Drochia din 29 decembrie 2016, ceea ce nu a fost efectuat de către instanța de al doilea grad de jurisdicție, care de fapt s-a limitat în acest sens la niște concluzii succinte și neargumentate din punct de vedere legal, astfel încât partea acuzării să primească un răspuns temeinic referitor la argumentul de aplicare a prevederilor art. 85 Cod penal, în prezenta speță.

De asemenea, Colegiul consideră relevante la caz dispozițiile art. 90 alin. (10) Cod penal, ce urmau a fi luate în considerație și de către instanța de apel, la individualizarea pedepsei și care stipulează expres că, *în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sînt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.* Aceste prevederi legale au fost invocate și de către procuror în apelul declarat, însă prin prisma acestui argument, instanța de apel nu a oferit careva răspuns, însă pe de altă parte în argumentarea concluziilor sale la capitolul individualizării pedepsei inculpatului Albu Nicolai a reținut faptul că acesta a comis infracțiunea aflându-se în termen de probă pentru săvârșirea altei infracțiuni.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către această instanță, nu pot fi corectate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel și recurs, nominalizate și în prezenta decizie; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, inclusiv în partea individualizării și stabilirii pedepsei, precum și a modului executării acesteia, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Albu Nicolai Xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Albu Nicolai Xxxxx, urmează a fi eliberat imediat din penitenciar, dacă nu execută pedeapsă cu închisoare sau măsura preventivă – arestarea, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 11 iulie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena